

LOSOMATENT

DIARI REGIONALISTA Y D'AVISOS Y NOTICIAS

ANY XIV

PUNTS DE SUSCRIPCIÓ

En la Administració d'aquest diari se poden fer les descomptades en les llibreries d'aquesta ciutat y de fora.
En Barcelona, litografia Mallefè, carrer Junquera, 6.
No's retornan los originals encara que no's publicin.

Reus. Divendres 9 de Juny de 1899

Núm. 3915

Administració y Redacció

PLASSA DE LA CONSTITUCIÓ, (PORXOS)

PREUS DE SUSCRIPCIO

Reus, un mes mensual... 1.20
a províncies trimestral... 1.50
Exterior y Ultramar... 2.00
Anuells, à preus convencionals.

Farmacia Serra

12 ANYS
XAROP SERRA

Oberta tota la nit

ESPIRIRACHS d' Argenteuil

INSTITUT VACUNÓGENO SUÍS

LAUSSANNE

Dipòsit exclusiu á Reus

D. ANTON SERRA (farmacèutich)

Arribal Santa Anna, 80.

LINFA

	Ptas.	Ptas.	
Tubo pera 2 ó 3 vacunas.	1'00	Placas pera 13 ó 4 vacunas.	1'50
Tubo pera 8 ó 10 vacunas.	1'50	Placas pera 6 ó 8 vacunas.	3'00
Tubo pera 20 ó 25 vacunas.	3'00	Frascos pera 25 vacunas.	8'00
Estatig ab 5 tubos pera 2 ó 3 vacunas.	4'00	Frascos pera 50 ó 60 vacunas.	15'00

MOTS

La que paga més
contribució de la pro-
vinciad

Se 'n venen diariament á la
botiga d' EN GAMBÚS, ca-
rrer de Vila (Bou, núm. 12).

Secció doctrinal

AT 11, comença la regeneració

A un pobre diputat novell que se li ha ocorregut recordar que era menester no anar á perdre el temps al Congrés ab les tràpacerias y ximplesas dels polítics, dos d'aquests tan increditats per la seva despreocupació y desahogo com los senyors Romero Robledo y Romanones, saltimbanquis fets y dits de la política, corajets per los pares de la pàtria, per poch li pegen.

Lo senyor Romero Robledo tingué la osadía de recordar que molts polítics havían mort pobres, ci-tant noms propis. D'alguns d'ells, tots sabém com han viscut; cobrant grans sous, cessantias, afegeint-hi, sense treballar, altres sous de companyías de mines, ferrocarrils, etc., y numerosos subtzos y gorras à amics, clients y correligionaris, sense família y al dia, entre festas y banquets, verdaderas étoiles ó bailarinas de la política.

No va parlar dels que's varen fer riques, gastant mils duros a doxo, sense que sapiguessim com, encara que tothom s'ho pensa. Exemples: Elduayen, Canovas, etc.

En fi, que s'pot dir de la major part dels polítics que'n han mort de richs y de pobres... però...

Menys lo senyor Romero armava aquest escàndol, tant íti al país, en ió saló, en altres dependències de la casa anavan à garrotadas altres diputats per cuestió de trampas de joch electoral y més enfora, a las portes d'Espanya se preparava la regeneració definitiva, segons nos conta lo corresponent a Madrid del *Brusi*.

Mientras ayer se desataban en el Congreso español las pasiones y se reñía campal batalla por sustituir el nombre de su diputado por otro en la Comisión de estos, llegaban á Madrid los periódicos portugueses hablando de confabulaciones secretas, de maquinaciones biniestras entre Portugal y Inglaterra para la alianza de ambos países con fines y propósitos que interesan á España por sus intencio-nes mal encubiertas de la Gran Bretaña respecto de Espanya y por ser el aliado de aquél un reino enclavado en nuestro territorio, al que cruzan nuestros ríos, atraviesan nuestras montañas y bañan nuestros mares.

Grandísima es la alarma que en la opinión sensa-

ta de la nación vecina producen las confabulaciones de los gobiernos de Lisboa y Londres, y gravísima preocupació y desahogo com los senyors Romero Robledo y Romanones, saltimbanquis fets y dits de la política, corajets per los pares de la pàtria, per poch li pegen.

En Espanya, solo alguno que otro periódico timidamente se ha decidido á poner en breve comentario a los telegramas que con este asunto se relacionaban, pero nadie habla de ello; no parece sino que Espanya le debe ser indiferente lo que casi dentro de su territorio se fragüe ó se haga, quizás para ateniar contra él.

En fi, que 'ls mateixos que tant han fet pera perdre las colonias, com aquest Romero ab los seus incondicionals, explotadors de colonies, continuan lo preuet de perdre l'país enter ab los seus escàndols. Quina llàstima de mitja dotzena de varas de freixa de tantas que estan en vagal.

Ells si que podrían comensar la regeneració.

«La Catalana» á Martorell

Cumplint un acord de la meteixa, aquest any feu una excursió á la pintoresca vila de Martorell durant las festas de Pascua.

Ab lo tren de dos quarts de vuit del matí del dia 21 de Maig, sortí la societat coral «La Catalana». A l'estació nova de Martorell los passaren a saludar una comissió del Ajuntament presidida per lo Sr. Alcalde D. Jaume Elias y la societat coral «La Fraternidad», en corporació, ab son vistós estandart. Després dels abraços y afectuosos saludos dels companys coristas y amics de «La Fraternidad», se posé en marxa la comitiva, recorrent una part de la vila, passant á las Casas Consistorials, qualis balcons estiguieren adornats durante lo dia, ahont foren depositats los seus respectius estandarts. La rebuda fou efectuosa y per satísfer los desejos del poble congregat per lo pregoner y per cumplir ab un deber de cortesia ab la primera antorrist, «La Catalana» y «La Fraternidad» cantaren «La Marsellesa» del inmortal Clavé, la que fou unaniment aplaudida.

Las dues societats passaren a visitar la casa payral de «La Fraternidad», en la qual los coristas barcelonins foren obsequiats ab licores y cigarros, després de lo qual passaren a allotjarse á l'hostal del Xich de las Barraquetas.

Poch després passaren a una font veïna à esmorzar desde ahont se feren carrech de la grandiositat del panorama que al voltant s'ovi.

D'en allí pogueren observar los caudaloses rius Noya y Llobregat, Montserrat, Bruch y Gelida y, en II, una accidentada comarca ahont se recordan fets de la història pàtria.

A les 3 de la tarde passarem á l'hostal del Xich ahont poguerem saludar als coristas de «La Catalana» que arribaren al matí, y à nosre amic don Anton Pubill y Joriquer, que en representació de la Junta de la «Associació dels Coros de Clavé», feya poghs moments acabava d'arribar procedent de Barcelona.

Servit lo dinar, que fou un verdader èxit de festa major y despresa de pronunciats alguna brindis per lo president de «La Catalana» Sr. Palau y altres senyors coristas shont hi regnà la més franca expansió, passarem al local de «La Fraternidad», essent obsequiats ab café, licors y cigarros. Tots los coristas de «La Fraternidad» se desvetllarea per obsequiar a «La Catalana». Entre la expansió propia del acte fraternisen les dues societats cantant lo més escultil del seu vast repertori ab unànims aplausos de la concurrencia.

Al finalizar la tarde, lo coneigt fotògrafo D. Pelay Corominas, soci de «La Catalana», tragué algunas fotografías, prop al històric pont del Diable, de les dos societats unides.

A la nit s'organisa una vetllada, lo que 's vegé honrada per una tan nombrosa com distinguida concurrencia. «La Catalana» cantà «Salut als Cantors», de Thomàs, y «Los Mineros», de Torregrossa y tota la massa coral cantaren «Arre Moreu», de Ventura, «La Marselleta», de Clavé y altres que sentim no recordar.

Al finalizar totas elles foren estrepitosament aplaudidas. També fou llegida per lo senyor Pubill una ben ritmada poesia dedicada a «La Catalana» y «La Fraternidad», alusiva á la festa, que si no recordém mal porta per titol «Fraternitat», la que fou molt celebrada y que per lo poch espai de que podem disposar no pu-bliquem. La festa coral s'allarga fins à las doize, donant principi al ball en obsequi á las senyoretas.

A las quatre de la matinada ns retirarem á descansar, altament satisfets per haver passat una vetllada agradable com pocas vegades. Per nostra part felicitém á «La Fraternidad» per la agradable festa organizada en son espayós local; també la fem extensiva á «La Catalana», que no en v'á troba á la edat de les ilusions, com ho demostra los 40 anys d'existencia.

Lo dilluns, «La Fraternidad» obsequià als coristas barcelonins ab una festa campestre á la «Font del Pas-tisser».

Mentre estaven esmorzant, los excursionistas rebren la agradable visita dels seus socis protectors senyors Roure, Rojà, Beirà y Córdoba, arribats de la capital.

A la tarde passaren los coristas de «La Catalana» á despedir-se dels seus companys de «La Fraternidad» y de la primera autoritat, los que passaren á la estació.

Si franca y espontànea fou l'arribada, més ho fou la despedida fins que'l tren se perdió de vista. Al donar fi a aquestas mal escritas ratlles me permetran que'm despedeixi de Martorell ab los crits de ¡Visca Ca-talunya! ¡Visca «La Fraternidad»! ¡Visca «La Catalana»! ¡Visca l'immortal Clavé!

ANTON DE ROMAJÓ.

Barcelona 6 Juny 1899.

Juny Agricola

Aquest mes y l' de Juliol son los del segon. Després de segat lo blat, convé llançar lo raspe, y si hi ha rahó, sembrar la segona cullita que permeti lo terrano.

A ser possible rompre en aquest temps los camps

